

Mál nr. 113/2018
M
og
V vegna ábyrgðartryggingar A.

Ágreiningur um bótaskyldu.

Gögn.

Málskot, dags. 03.04.2018 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, vátryggingafélags, dags. 02.05.2018 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M var að vinna á innilyftara hjá A þar sem hann kom með fiskaðföng til tækja og úr tækjum í aðalfrysti og átti að sjá um að vinnufólk hefði nægan fisk og taka hann frá þegar búið var að verka hann. Þar sem hann var að athafna sig bakkaði hann á hornið á útilyftara sem hafði stöðvað. M fékk slink á skrokkinn sem hann hefur ekki jafnað sig á. M krefur V um bætur á þeim grundvelli að hann hafi mátt ætla að hann væri þarna einn því útilyftari hafi átt að gera viðvart þegar hann kom í húsið. Auk þess hafi verið mikið álag en krafist sé hraða við vinnu og að aðföng séu alltaf til staðar í öllum vinnslurýmum.

V hafnar bótaskyldu á þeim grundvelli að samkvæmt A hafi M ekki getað gert ráð fyrir að vera einn á svæðinu. Ekki sé gert ráð fyrir að útilyftari láti vita þegar hann komi í hús en í þessu tilviki hafi útilyftarinn látið vita af sér. Þá hafi M borið að gæta að sér þegar hann bakkaði skv. 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að M var að vinna á lyftara og bakkar á annan lyftara. Skv. 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal ökumaður, áður en hann snýr ökutæki eða ekur því aftur á bak, ganga úr skugga um, að það sé unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra. M bar því að sýna aðgæslu þegar hann bakkaði og álag á vinnustað kemur ekki í veg fyrir þá skyldu. Samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum er ekki unnt að líta svo á að slys M sé að rekja til sakar A. Tjón M er því ekki bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 5. júní 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Lúðvík Bergvinsson lögm.